

Arrest

nr. 65 970 van 1 september 2011
in de zaken RvV X en RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MERRIE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens zijn verklaringen op 18 novmeber 2010 het Rijk binnen en dienden op 19 november 2010 een asielaanvraag in. Op 31 mei 2011 werd voor allebei een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing voor mevrouw **REDZEPI Luljeti** luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de dubbele Servisch - Kosovaarse nationaliteit te bezitten en van Albanese origine te zijn. U verklaarde sinds 5 jaar ongeveer opnieuw in het dorp Vase Smajevica in de gemeente Preshevë (Servië) te wonen. U verklaarde Servië te hebben verlaten omwille van de medische toestand van uw dochtertje Delorina. In 2010 stuurde u haar voor de eerste maal naar school. Na 3-4 maanden contacteerde de leerkracht u, omdat Delorina duidelijk niet mee kon met de andere leerlingen.

De leerkracht raadde u aan om uw dochter te laten onderzoeken. Omwille van financiële problemen kon u haar noch in Servië, noch in Kosovo laten onderzoeken. Voornamelijk om deze reden besloot u op 17 november 2010 Servië te verlaten. Samen met uw partner Bekim HALJITI (O.V. 6.725.157) en uw drie minderjarige kinderen vertrok u naar België, waar u op 18 november 2010 toekwam. Op 19 november 2010 vroeg u hier vervolgens asiel aan. In België werd bij Delorina een vertraagde psychomotorische ontwikkeling vastgesteld, waardoor ze naar een speciale school zou moeten gaan. Volgens uw verklaringen zou de dichtstbijzijnde speciale school in Servië zich in Niš bevinden, waar de voertaal Servisch is. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort en die van uw kinderen, allemaal uitgegeven op 26 oktober 2010; Belgische medische attesten voor Delorina, Abdyrramon en uzelf; een document voor medisch schoolonderzoek van Donjeta; het paspoort van Bekim; het rijbewijs van Bekim; het arbeidsboekje van Bekim.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft immers onvoldoende elementen aangehaald die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging. U verklaarde Servië enkel en alleen te hebben verlaten ten gevolge van de medische problemen van uw dochter Delorina (gehoorverslag CGVS p. 11). Voor de beoordeling van deze medische problemen (vertraagde psychomotorische ontwikkeling), die niet gerelateerd zijn aan redenen vermeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. 1 Daar de Belgische dokters u vertelden dat ze uw dochter niet kunnen genezen, maar dat ze onderwijs dient te volgen in een speciale school (gehoorverslag CGVS p. 6) verklaart u omwille van deze reden niet naar Servië terug te kunnen. Hoewel u eerst zou verklaren dat er geen dergelijke speciale scholen in Servië zijn (gehoorverslag CGVS p. 6), zou u wat later vermelden dat er wel degelijk een speciale school zou zijn in Niš (gehoorverslag CGVS p. 8). Het zou echter geen haalbare kaart zijn om Delorina naar die school in Niš te sturen omwille van twee redenen. Eerst en vooral bevindt deze school zich ver van uw woonplaats, wat grote verplaatsingskosten met zich zou meebrengen. Daarnaast gaf u aan dat de voertaal op die school Servisch is, terwijl Delorina enkel Albanees kent (gehoorverslag CGVS p. 8). Gezien uw dubbele (Servisch-Kosovaarse) nationaliteit, en het feit dat uw ex-man nog steeds woont en werkt in Gjiilan/Kosovo (gehoorverslag CGVS p. 3), dient echter opgemerkt te worden dat u eveneens op zoek zou kunnen gaan naar een alternatief in Kosovo. Volgens uw verklaringen zou een dergelijke school in Kosovo niet bestaan (gehoorverslag CGVS p. 11). Volgens uw partner zouden er noch in Servië, noch in Kosovo dergelijke speciale scholen bestaan (gehoorverslag Bekim CGVS p. 8-9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er zich wel degelijk speciale scholen in Kosovo bevinden, meer bepaald in Prishtina, Shtime, Pejë, Prizren en Mitrovicë. Deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Er dient dan ook opgemerkt te worden dat u zich blijkbaar nog niet afdoende geïnformeerd heeft over de mogelijke onderwijsoplossingen voor uw dochter Delorina. Uit deze informatie kan dan ook worden geconcludeerd dat het feit dat het zoeken naar een school voor uw dochter weliswaar niet eenvoudig is, maar dat zij niet leidt tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De paspoorten van u en uw gezinsleden en het rijbewijs van Bekim bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken. Het Belgisch medisch attest staat de medische toestand van uw dochter Delorina, waaraan hier evenmin getwijfeld wordt. Dit attest werpt evenwel geen ander licht op bovenstaande bevinding dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. De overige Belgische medische attesten, het schooldocument van Donjeta en het arbeidsboekje van Bekim hebben geen invloed op uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mijnheer **Bekim HALJITI** luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Servische nationaliteit te bezitten en van Albanese origine te zijn. U verklaarde uw hele leven in het dorp Veliki Trnovac in de gemeente Bujanovac (Servië) gewoond te hebben. Op 17 november 2010 zou u samen met uw partner en haar drie minderjarige kinderen naar België vertrokken zijn. U zou hier op 18 november 2010 toegekomen zijn, en vroeg hier de volgende dag asiel aan. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw partner, Ljuljete REDZEPI (O.V. 6.725.164), werden aangehaald. (Omwille van de medische toestand van haar oudste dochtertje Delorina.) Verder haalde u het probleem van discriminatie aan in uw zoektocht naar werk. Servische werkgevers zouden immers steeds de voorkeur geven aan etnisch Servische werknemers. Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: uw paspoort en die van uw partner en haar drie kinderen; uw arbeidsboekje; uw rijbewijs; de Servische identiteitskaart van Ljuljete; een Belgisch medisch attest voor Delorina, Abdylrramon en Ljuljete; een document voor medisch schoolonderzoek van Donjeta.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u zich in geval van een eventuele terugkeer naar Servië kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u uw asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die terzake door uw partner werden uiteengezet. In het kader van haar asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt: "Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft immers onvoldoende elementen aangehaald die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging. U verklaarde Servië enkel en alleen te hebben verlaten ten gevolge van de medische problemen van uw dochter Delorina (gehoorverslag CGVS p. 11). Voor de beoordeling van deze medische problemen 1 (vertraagde psychomotorische ontwikkeling), die niet gerelateerd zijn aan redenen vermeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Daar de Belgische dokters u vertelden dat ze uw dochter niet kunnen genezen, maar dat ze onderwijs dient te volgen in een speciale school (gehoorverslag CGVS p. 6) verklaart u omwille van deze reden niet naar Servië terug te kunnen. Hoewel u eerst zou verklaren dat er geen dergelijke speciale scholen in Servië zijn (gehoorverslag CGVS p. 6), zou u wat later vermelden dat er wel degelijk een speciale school zou zijn in Niš (gehoorverslag CGVS p. 8). Het zou echter geen haalbare kaart zijn om Delorina naar die school in Niš te sturen omwille van twee redenen. Eerst en vooral bevindt deze school zich ver van uw woonplaats, wat grote verplaatsingskosten met zich zou meebrengen. Daarnaast gaf u aan dat de voertaal op die school Servisch is, terwijl Delorina enkel Albanees kent (gehoorverslag CGVS p. 8). Gezien uw dubbele (Servisch-Kosovaarse) nationaliteit, en het feit dat uw ex-man nog steeds woont en werkt in Gjiilan/Kosovo (gehoorverslag CGVS p. 3), dient echter opgemerkt te worden dat u eveneens op zoek zou kunnen gaan naar een alternatief in Kosovo. Volgens uw verklaringen zou een dergelijke school in Kosovo niet bestaan (gehoorverslag CGVS p. 11). Volgens uw partner zouden er noch in Servië, noch in Kosovo dergelijke speciale scholen bestaan (gehoorverslag Bekim CGVS p. 8-9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er zich wel degelijk speciale scholen in Kosovo bevinden, meer bepaald in Prishtina, Shtime, Pejë, Prizren en Mitrovicë. Deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Er dient dan ook opgemerkt te worden dat u zich blijkbaar nog niet afdoende geïnformeerd heeft over de mogelijke onderwijsoplossingen voor uw dochter Delorina. Uit deze informatie kan dan ook worden geconcludeerd dat het feit dat het zoeken naar een school voor uw dochter weliswaar niet eenvoudig is, maar dat zij niet leidt tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De paspoorten van u en uw gezinsleden en het rijbewijs van Bekim bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken. Het Belgisch medisch attest staft de medische toestand van uw dochter Delorina, waaraan hier evenmin getwijfeld wordt. Dit attest werpt evenwel geen ander licht op bovenstaande bevinding dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. De overige Belgische medische attesten, het schooldocument van Donjeta en het arbeidsboekje van Bekim hebben geen invloed op uw asielaanvraag. Wat betreft uw persoonlijk probleem van discriminatie omwille van uw Albanese etnie in uw zoektocht naar werk, dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de algemene economische situatie

in de Preshevë-vallei allesbehalve rooskleurig is. De gemeentelijke overheden van Preshevë en Bujanovac halen hierbij het gebrek aan economische investeringen aan als het belangrijkste probleem, waardoor de werkloosheidsgraad in deze regio zeer hoog ligt. Uw verklaringen betreffende de schaarse werkmogelijkheden worden bijgevolg door deze informatie bevestigd. Bovendien zou ook Sevdail Hyseni die werkzaam is als coordinator van de Bujanovac Veiligheidsraad en die u gecontacteerd zou hebben via een neef, als antwoord geven dat hij u niet kan helpen omdat er geen werk is (gehoorverslag CGVS p. 5). Volgens uw verklaringen zou hier nog als extra moeilijkheid bij komen dat in de paar fabrieken die nog open zijn, de voorkeur aan etnisch Servische werknemers gegeven zou worden (gehoorverslag CGVS p. 3 en 7). Er dient hierbij echter meteen benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen genomen te worden. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de huidige Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, en dat haar actuele beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Het door u neergelegde arbeidsboekje toont aan dat u regelmatig naar het arbeidsbureau in Bujanovac ging, maar wijzigt verder niets aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers roepen zowel in het eerste als in het tweede en in het derde middel de “*Schending van algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de wettelijke verplichtingen rond de motivering van bestuurshandelingen*” in.

3.3. Onder ‘middel’ wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Het volstaat dan ook geenszins de schending van “*algemene beginselen van behoorlijk bestuur*” in te roepen zonder te specificeren welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur geschonden zou zijn, en op welke wijze.

3.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de verzoekschriften blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekers verklaarden naar België te zijn gevlucht omdat verzoeksters dochtertje om medische redenen bijzonder onderwijs behoeft en omdat mijnheer omwille van zijn Albanese origine en de nefaste economische situatie in de Preshevë-vallei geen werk vond.

4.2. Verzoekster verklaarde haar land van herkomst te hebben ontvlucht louter omwille van de *“problemen met mijn dochter”* en roept geen andere asielmotieven in. Verzoekers zijn niet ernstig waar zij menen dat de commissaris-generaal de waarachtigheid van hun asielmotieven erkent bij de loutere weergave van hun verklaringen, noch dat hij –overigens in strijd hiermee– bij de beoordeling van de asielaanvraag de geciteerde *“situatie niet in overweging neemt”*. Verzoekers gaan voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name dat verzoekster niet aannemelijk maakt nood te hebben aan internationale bescherming om medische redenen en de speciale nood aan bijzonder onderwijs van haar dochter die kampt *“met globale ontwikkelingsvertraging”* en waarvoor *“verdere begeleiding binnen buitengewoon onderwijs is aangewezen”*.

4.3. Verzoekers gaven zelf aan dat er speciale scholen waren in Servië en verklaarden dat de toegang tot deze school louter moeilijk bleek omwille van financiële en praktische redenen. De CGVS had kunnen volstaan vast te stellen dat de ingeroepen problemen geen verband hielden met het vluchtelingenverdrag. Immers kunnen uit verzoekers verklaringen geen systematische en ernstige discriminatie blijken die een nood aan bescherming vereisen, laat staan internationale bescherming. Aldus gaat de argumentering van verzoekers dat *“uit de door het CGVS bijgebrachte informatie geenszins blijkt dat het hier om - speciale scholen aangepast aan de problematiek van de dochter van verzoekende partij, er niet onderzocht is of deze scholen daadwerkelijk toegankelijk is voor het kind van verzoekende partij, - er niet onderzocht is wat de beweegredenen van verzoekende partij was om in Servië te gaan wonen en of het wenselijk dan wel haalbaar is voor verzoekende partij zich te vestigen in Kosovo”* voorbij aan haar eigen verklaringen dat de leraar van haar dochter haar had gezegd *“dat ik haar naar een dokter moest brengen omdat ze niet in staat was de les te volgen”* maar *“Ik kan haar niet volledig onderzoeken omdat ik niet verzekerd ben in Servië. Ik moet alle kosten zelf betalen”* (vragenlijst, p.2) en *“Ik heb een goede relatie gehad met de Albanezen en Serviërs, er was geen onderscheid”, “ze hebben mijn kinderen goed behandeld”, “ze hebben me nooit gediscrimineerd omdat ik Albanees ben”, “we waren heel goed”* en *“hebben geen problemen”* (gehoorverslag CGVS, p.11). Aldus stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal terecht oordeelde dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij haar regio van herkomst diende te ontvluchten omwille van de speciale noden van haar dochter en omwille van aangepast bijzonder onderwijs.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat geenszins kan blijken dat de verwerende partij *“niet naar behoren haar beslissing motiveert”* nu het CGVS bijkomend onderzoek heeft verricht waaruit, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, blijkt dat er ook in Kosovo talrijke scholen voorhanden zijn die voorzien in bijzonder onderwijs voor kinderen met fysieke of mentale handicap en leermoeilijkheden en met gelijkaardige problemen zoals verzoeksters dochtertje. Verzoekers weerleggen deze informatie niet, noch toont verzoekster aan dat ze als Kosovaarse geen beroep kan doen op haar nationale autoriteiten. Voorts dient te worden benadrukt dat de asielinstanties hun oordeel moeten steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij en het niet de taak is van de asielinstanties zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Er is immers geen enkele bepaling of beginsel dat de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties verplicht de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te

bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 en RvV 30 januari 2009, nr. 22.422).

4.4. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag op de asielmotieven van zijn partner en voert bijkomend aan *“Ik ben naar België gekomen omwille van economische redenen (...) Ik ben al 15 jaar ingeschreven als werkzoekende”* (vragenlijst verzoeker) en verwijt de verwerende partij dat zij *“motiveert in haar weigeringsbeslissing niet waarom zij geen rekening houdt met de motieven van werkzoekende partij dewelke betrekking hebben op de situatie van Albanezen in Servië”*. Verzoeker argumenteert dat *“Albanezen hebben het inderdaad zeer moeilijk om aan de bak te komen in Servië. Er is zonder meer sprake van discriminatie van deze albanese minderheid”* en verwijst dienaangaande naar een *“persartikel”* dat hij tevens toevoegt aan zijn verzoekschrift.

5. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Conform artikel 9 van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, alsook de gezaghebbende richtlijnen van het UNHCR inzake discriminatie (zie UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54) dienen daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève zo ernstig van aard te zijn of zo vaak voor te komen dat zij een ernstige schending vormen van de grondrechten van de mens. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift beweert dat hij vreest het slachtoffer te worden van discriminatie en een persartikel toevoegt, blijkt dat dit artikel naast het probleem van de homologatie door Belgrado van de Albanese diploma's, op algemene wijze naar discriminatie verwijst. Verder kon het CGVS uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier terecht afleiden dat de algemene situatie in Servië positief evolueert, de Servische autoriteiten zich engageren om discriminatie tegen te gaan en integratie te bewerkstelligen. Hoe dan ook uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker nooit gewag maakte van enige discriminatie en uitdrukkelijk verklaarde nooit problemen te hebben gehad noch met de autoriteiten, noch met de politie, noch met andere burgers (gehoorverslag CGVS verzoeker, p.9), enkel stelt verzoeker dat de economische situatie in Preshevo ernstig is. Verzoeker toont evenmin aan dat zijn gebrek aan werk te wijten is aan zijn etnische origine.

5.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

6. Waar verzoekers in de verzoekschriften wijzen op artikel 3 EVRM dient te worden vastgesteld dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

7. In fine dient er op te worden gewezen dat de Raad overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming, te oordelen over de vraag of de dochter van verzoekster aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of zij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoekende partijen dienen zich inzake de beoordeling van de medische problemen met de voorgelegde medische attesten te richten tot de geëigende procedure.

8. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV x /IV en RvV x /IV worden gevoegd.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK